

Слово редактора

Напевно всі читачі газети «Євро» вже звикли до того факту, що кожен вересневий номер присвячений двом речам, Дню Знань та літнім канікулам. Хоча ці речі ну зовсім не схожі за своєю суттю. День знань! І зразу ж в уяві студента – викладачі, одногрупники, книжки, а можливо цілі бібліотеки, ну і все, що асоціюється зі словом «ЗНАННЯ». А якщо йде мова про ЛІТО, то тут без сумніву – море, сонце, пісок, гори Карпати, одним словом – відпочинок.

Та коли на календарі вересень, ти розумієш, що відпочинку кінець і як кажуть, треба братися за голову, відкривати підручники, готуватися до перших практичних занять... Хоча це так важко після тривалого відпочинку, але таке воно студентське життя, пари і перерви, канікули і навчання...

Оксана Багрій

У цьому номері:

Ви дізнаєтеся про конференцію Європейської Асоціації міжнародної освіти, яку відвідала наш декан, Л. В. Гаврилюк-Єнсен .

І знову на календарі 1 вересня – День Знань.

Нещодавно до ТНЕУ завітав головний представник Єврокомісії в Україні – Дірк Шубель.

Грандіозна подія вересня – благодійний концерт легендарних Queen у Харкові.

Re-designing the map of European higher education:

20th Annual Conference of the European Association for International Education

Л.В. Гаврилюк-Єнсен: «Кожен, хто здобуває знання за кордоном, перш за все формує імідж нашої держави, піднімає її престиж»

Зовсім недавно наш декан, Л. В. Гаврилюк-Єнсен повернулася з бельгійського міста Антверпен, де брала участь у щорічній конференції

Європейської Асоціації міжнародної освіти. Цьогоріч наш університет (та факультет зокрема) був єдиним представником із України і зумів гідно відрекомендувати українську систему освіти на міжнародній арені. Отож про поїздку Людмили Володимирівни до Бельгії, про зустріч із міжнародними колегами, цікаві знайомства та особливі моменти конференції читайте далі, в інтерв'ю.

- Людмила Володимирівна, розкажіть, будь ласка, про цьогорічну конференцію в Антверпені, її специфіку та ваші враження.

Л.В. Гаврилюк-Єнсен: «Наш університет є членом міжнародної асоціації з міжнародної освіти, цим займається європейська організація, в якій задіяні не лише університети західної Європи, але й ВНЗ американського континенту, Азії, Японії, Австралії і навіть Африки. Тому щорічно проводяться такі конференції, на яких обговорюються подальші шляхи розвитку освіти як на світовому рівні, так і в Європі зокрема, оскільки тут прийнята Болонська декларація і будується єдиний освітній простір.

Конференція, у якій ми брали участь була вже двадцятотою за рахунком, вона проходила у бельгійському місті Антверпен. Як правило, на ці конференції з'їжджаються представники міжнародних відділів освіти, ректори та проректори університетів, одним словом, люди, залучені до інтернаціоналізації освіти. Цьогорічна ювілейна конференція зібрала близько 3 тисяч учасників. Основна увага на пленарних та секційних засіданнях., що відбувалися на протязі тижня, приділялася питанням інтернаціоналізації освіти, мобільності студентів, конкурентоспроможності кожного

ВНЗ, шляхам її підняття та розвитку університетів загалом.

Неймовірно актуальною на сьогоднішній день є концепція навчання протягом усього життя, це дуже популярна тенденція, бо у світі розуміють, що потрібно весь час вдосконалюватися, засвоювати нові знання, відкривати для себе нові та нові горизонти. Окрім того на конференціях такого роду сьогодні дуже часто обговорюють ще одну важливу сучасну концепцію в освіті – це інтернаціоналізацію вдома. З однієї сторони ми даємо змогу студентам навчатися за кордоном, здобувати певний міжнародний досвід, але з іншої сторони, не всі мають змогу поїхати в інші країни за знаннями. Тому є й зворотній зв'язок – залучати викладачів з інших країн для того, щоб вони приїжджали в університет і інтернаціоналізували його зсередини своєю присутністю, роботою зі студентів.

Цього року так трапилося, що у конференції брали участь представники від нашого університету, хоча й в Європейській асоціації освіти зареєстровано й декілька київських ВНЗ та університет зі Східної України. Ми були доволі екзотичними представниками, бо, наприклад, Бельгія чи Нідерланди делегували близько 150-200 осіб від своїх навчальних закладів, а Україну представляли лишень ми. Ми брали участь у засіданнях секцій, обговореннях найрізноманітніших питань, ділилися своїм досвідом роботи. Взагалі, такі конференції – це дуже хороший шанс для нашого університету і також нашого факультету знайти міжнародних партнерів. Ми також користуємося важливим інформаційним ресурсом, домовляємося про обмін студентів, про його правила, кількість студентів тощо. Також ми брали участь у дуже цікавому семінарі, суть якого полягала в тому, щоб за 3 хвилини із зовсім незнайомою людиною переговорити, познайомитися, представити себе, свій ВНЗ, обмінятися візитками тощо. По закінченню 3-х хвилин усі змінювали місця, і перед тобою сиділа вже зовсім інша людина. Доволі цікавий досвід і вміння, якими найкраще володіють американці: вони вміють швидко знайомитися, зав'язувати контакти, а інші ж деколи чекають, поки їх представлять, поки поговорять про погоду, це все відбувається на рівні психологічному.

Ще однією складовою цієї щорічної конференції є обов'язкова виставка-ярмарок, в межах якої усі університети мають чудову нагоду представити себе та розрекламувати, завести контакти, нові знайомства безпосередньо із системою освіти тієї чи іншої країни, з університетами.

Цікаво, що я познайомилася із колегою, який представляв один із австралійських ВНЗ. Я припустила, що, мабуть, трішки складно для українських студентів навчатися аж в Австралії. А він у свою чергу мені заявив, що дуже багато знає про Україну, про її історію, оскільки в його офісі працює дівчина-українка. Я була вельми здивована.

Сьогодні Японія, Китай, країни Азії також поставили стратегічну мету – розвиток освіти, величезні кошти вкладаються в сферу розвитку освіти у своїх країнах. Якщо ще нещодавно Китай, наприклад, робив експансію на захід, виплачував студентам значні стипендії для їхнього навчання в старенькій Європі, то тепер їхня тенденція змінилася – вони зацентрували увагу на навчанні студентів саме у їх рідній країні. І навіть раніше за кордон відправляли найкращих, найрозумніших представників, а зараз там розуміють, що потрібно готувати спеціалістів тут, у державі.

Болонська декларація та відповідні їй процеси в царині освіти були продумані й сплановані лише до 2010 року, тому, природно, усі задумуються над тим, що ж буде далі, як повинна інтернаціоналізуватися освіта, що потрібно внести нового до складу Болонської декларації, основні положення якої розроблялися 10 років тому, а час, як відомо, не стоїть на місці, не чекає, життя невпинно змінюється, звідси й висновок – потрібно це все трішки підкоригувати.

Інтернаціоналізація освіти ґрунтується передусім на особистих контактах, оскільки люди знайомляться, спілкуються, мають можливість краще пізнати своїх майбутніх партнерів, рекомендують один одному своїх ВНЗ-партнерів, допомагають у підтриманні контактів тощо. Як правило, західні ВНЗ прагнуть запропонувати своїм студентам якнайбільший вибір закордонних університетів-партнерів, в яких вони можуть навчатися. Наприклад, зараз у нас 5-7 університетів, куди студенти УНФЕМ можуть вирушити на навчання (ми ж лише на початку свого інтернаціонального шляху), а в них список зі ста ВНЗ, і на Заході вважають, що чим ширший вибір – тим краще. Наприклад, якщо студент не прагне навчатися в якій-небудь європейській країні, а тяжіє більш до мусульманського світу, то в нього завжди є право обрати саме те, що він хоче. Звісно, спершу вони до країни приглядаються, вияснюють наскільки добре їм там буде, що країна гарантуватиме. У цьому плані ми маємо деякі проблеми, що полягають перш за все у тому, що на нашу країну поки що не поширюється дія масштабної програми міжнародного обміну студентів під назвою Еразмус Мундус. Це означає, що європейським студентам доводиться приїжджати на навчання до нас за власні кошти у той час, як вони могли б безкоштовно здобувати знання та отримувати стипендію у тій країні, на територію якої поширюється дія цієї програми, що вони й поки що роблять.

Ну і не секрет, що завдяки міжнародному обміну студентів, піднімається престиж країни, коли іноземні освітяни бачать, що наші студенти прекрасно навчаються, повністю реалізують свої плани, показують увесь свій потенціал, таким чином сприяють формуванню позитивного іміджу держави, а це справді важливо сьогодні. Звісно, кожен, хто їде за кордон розуміє, що він перш за все представляє цілу державу, і представити її він повинен справді гідно.»

*Підготували
Кізіма Христя
Оліярчик Роксолана*

The final destination – European Union

Mr Dirk Schubel, the head representative of the European Commission in Ukraine: "You have to be very happy to study here!"

Нещодавно до ТНЕУ завітав головний представник Єврокомісії в Україні – Дірк Шубель. Після відвідин 1-го корпусу нашого

університету та зустрічі із ректором Юрієм С.І. та адміністрацією ВНЗ, він завітав і до нас, на Україно-нідерландський факультет економіки та менеджменту, у Центр Євростудій, де разом із документалістом, представником Єврокомісії в Україні з української сторони Іриною Стаднійчук провів офіційну прес-конференцію, чи то пак, невеликий «брифінг» також для студентів нашого факультету. Протягом 45 хвилин містер Шубель розповідав про безліч важливих речей та рішень для України, про діяльність Єврокомісії у нашій державі, також він порушив чимало питань зі сфери міжнародної освіти та освіти в Україні зокрема, відповів на запитання, які цікавили студентів УНФЕМ щодо програм міжнародного і міжкультурного обміну студентів. Але про все це і про найактуальніше і найцікавіше – по порядку:

« You have to be very happy to study here» - зазначив Дірк Шубель, оцінюючи можливості та перспективи навчання студентів у ТНЕУ та на УНФЕМ та відзначаючи те, що наш факультет має бездоганну репутацію серед інших та гарантує високу якість освіти, яку отримують студенти. Закцентував він свою увагу на поширенні Болонського процесу в Україні, на міжнародних програмах, що дають змогу українським студентам навчатися за кордоном, зокрема Erasmus Mundus – масштабної програми, до якої ще поки що Україна не включена, тому й наші студенти не можуть безкоштовно здобувати знання у будь-якій країні Європи. Проте містер Шубель не забув додати: «If you wish to move away from Ukraine, you can find good work in European Union».

Найбільше, мабуть, говорив представник Єврокомісії на політичну тематику та висловлював свої думки щодо геополітичної кон'юнктури у світі. Торкнувшись теми нещодавнього конфлікту у Грузії, він у результаті резюмував, що Європейська Комісія зробить усе можливе, щоб гарантувати цілісність України у разі, якщо Росія виявить агресію та поширить сепаратистські настрої на кримському півострові. Проблемою в Україні є те, що у президента та уряду на чолі із прем'єр-міністром існують різні точки зору на ситуацію, що склалася у Грузії. А також замітив: «If Russia cut the gas, we'll also have a lot of problems...And many pipes go through Georgia, that's the main reason».

Щодо самміту Україна – ЄС у Парижі містер Шубель висловився також чітко: на сьогоднішній день асоційоване членство України в Європейському Союзі є найкращим із можливих варіантів, оскільки багато країн ЄС підтримують Україну, але й також є країни, які протидіють вступу нашої держави до ЄС. На думку представника Євро комісії, це відбувається тому, що вони знаходяться досить далеко (географічно) від України і не знають насправді, що тут відбувається. З його слів: «Make your country more known, because even now the amount of visitors to Ukraine has encreased considerably»

Європейська Комісія щороку виділяє близько 1400млн євро для підтримки та розвитку усіх сфер життя України, особливо акцентуючи увагу на ядерних проблемах.

«The area of justice, political side, energy sector, transport, environment, education, agricultural sector and social sphere in Ukraine are very important for us» - запевнив містер Шубель. Зі вступом України до СОТ актуальності набув розвиток сільськогосподарського сектору економіки, а також зона вільної торгівлі. 19000

сторінок переговорів – це на сьогодні усі напрацювання між Україною та ЄС, а це не мало.

Сфера ядерної енергетики – найбільш перспективна, водночас і найбільш небезпечна. Єврокомісія приділяє цьому питанню найпильнішу увагу, витрачаючи значні кошти для покращення безпеки на Рівненській та Хмельницькій АЕС, а також підвищення продуктивності їх роботи. «Ukraine is a big energy waster, energy can be saved much more. Nobody ever thought about the alternative energy.» Зважаючи на значне поширення ідей альтернативних джерел енергії та впровадження їх у життя в Європі, можна зробити висновок, що в Україні й справді ніхто не надає важливого значення цьому питанню, а варто було б, оскільки це неймовірно дбайливе ставлення до природи, ресурсів та забезпечення стабільного майбутнього без шкоди оточенню та даремних витрат енергії. Подорожуючи Європою, кожен помітить просто неймовірну кількість вітряків, які подекуди забезпечують електрикою цілі міста. Рационально і розумно, чи не так???

Українські шахти давно не бачили модернізації, а це основна причина трагедій на них та загибелі шахтарів. «We try to make your mines safer, get them more close to the EU standarts». Зі слів представника Єврокомісії в Україні неважко було догадатися про стан доріг у державі. Усі вони повинні бути поладнані, ми повинні покращити їх стан, і залізниця також потребує розвитку, - заявив Дірк Шубель.

Звісно, говорячи про соціальну сферу, тут було відзначено проблему поширення ВЛ/СНІДу в Україні, масштаби якої з кожним роком набувають все більших і більших розмірів.

Таким чином, представник Європейської Комісії в Україні вказав на проблеми і розповів про шляхи їх вирішення, запропонував нові актуальні ідеї та методи їхнього втілення в життя. Наостанок зазначив: «Mistakes can happen, it's quite clear».

P.S. Діюче представництво Єврокомісії в нашій країні налічує близько 100 осіб, більша половина із них – українці. Ви завжди можете знайти необхідну інформацію на офіційному сайті Європейської Комісії в Україні – www.delukr.ec.europa.eu/home_uk.

**Підготувала
Христя Кізіма**

І знову 1 вересня...

Кожній людині згадка про перший день осені, 1 вересня, приносить найрізноманітніші почуття, спогади, емоції. Комусь відразу пригадуються вже такі далекі шкільні роки, однокласники, парти, бантики, вчителі.

Хтось ще добре пам'ятає, як не хотів сідати за книжки та вчитися після такого чудово проведеного літа. Дехто ж взагалі залишався байдужим до свята Першого дзвоника, Дня знань, а деякі з нас, можливо, не могли дочекатися того дня, коли зустрінуть усіх своїх однокласників чи, вірніше, тепер вже своїх одногрупників, за якими встигли

добряче скучити цього літа. У будь-якому випадку, хотіли ми цього чи ні, а свято знань і початок нового навчального року таки прийшли і принесли з собою безліч вражень, справ та нових ідей, принесли запах осені і усвідомлення того, що вже не буде можливості поспати до обіду і пробайдикувати весь день, нічого не роблячи, просто насолоджуючись «літньою» свободою.

Цьогоріч Свято Знань для першокурсників ТНЕУ і зокрема студентів Україно-нідерландського факультету економіки та менеджменту прозвучало мелодією безлічі щиріх привітань, теплих слів педагогів, ректора Юрія С.І, урочистими піснями та постановками. Атмосфера свята була, як завжди, урочистою, а ще - на диво зворушливою. Першокурсників прийняли у велику теплу родину Тернопільського національного економічного університету, де вони проведуть свої студентські роки, які, як говорять, є найкращими у житті кожної людини, головне – не втратити свого шансу та реалізувати в життя усі свої мрії, проекти, задумки, весь свій потенціал і стати справді гідними людьми.

Наша маленька дружня сім'я УНФЕМ цього року поповнилася близько вісімдесятьма новими членами, першокурсниками, в яких ще стільки всього попереду: перші викладачі, перші пари, нові друзі, одногрупники, знайомство з нашим факультетом, з нашим чудовим деканом Гаврилюк-Єнсен Л.В. та, мабуть, найдемократичнішим та найкращим у ТНЕУ деканатом. Також на цьогорічних першокурсників чекає їхня посвята у студенти, яку другоккурсники намагатимуться зробити справді незабутньою та яскравою, з певним тематичним спрямуванням, яке наразі залишається таємницею. У ще такому далекому майбутньому на «першачків» чекатиме їх перша сесія, після якої вони вже матимуть право називатися справжніми студентами, які пройшли вогонь, воду і екзамени.

Отож усіх-усіх вітаємо з початком навчального року, нехай він буде найкращим з усіх попередніх, хай принесе здійснення усього задуманого. А ще – терпіння, натхнення, успіхів, цікавих викладачів, неординарних пар,

найвищих балів та неймовірних вражень!!!! А першокурсників ще раз вітаємо на нашому факультеті!!!!

P.S. Comments from 1st year students:

Юля Мудра, МУНАД-11: «Перші враження – хороші. Трішки переживаю, але думаю, що все буде чудово...»

Олена Харечко, МЕУН-11: « Мені зараз все тут на УНФЕМ подобається. Все нове, і чудове. Цікаво на парах, нові предмети, нові враження. Надіюся, так буде і далі....»

*Підготувала
Хрестя Кізіма*

The moments of Work & Travel USA : how does it looks like

Важко, мабуть, сьогодні знайти студента, який би не чув про програму Work & Travel, яка є однією із найпопулярніших програм культурного обміну для студентів з усього світу. Можливість трохи попрацювати, спробувати себе на самостійність та дорослість, і,

особливо, поподорожувати по Сполучених Штатах, приваблює дуже багатьох...

Ми будемо вміщувати найрізноманітніші цікаві коментарі студентів Україно-нідерландського факультету щодо їхнього життя в Штатах, роботи та пригод, які траплялися влітку... Отже, починаємо:

Володимир Тисячний aka Real Gansta: « Одним словом, вирішили ми їхати в Штати зовсім несподівано...Просто вирішили і все, я, Алька і Нестор, не знали ні куди, ні що і як. Спочатку ми шукали роботу через Інтернет-сайти, але коли з 42-х фірм на сайті 42 відправляють відмови, то, звісно, починаєш сумніватися у своїх силах. Як нам потім пояснили: чи то роботодавці мали поганий досвід спілкування і співпраці з українцями, чи то просто набирали інших, історія замовчує. ..Коли ми приїхали в Штати, то тверезо не могли оцінити що ми і де. Ще ми запізналися на маршрутне таксі, яке мало нас завести в гори, тому провели 2 дні в готелі...півзіркового =)

Коли ж ми потрапили в УМСА, то були вражені тим, як там гарно...Але...щоб купити цигарок, потрібно було їхати автомобілем 15 хвилин до найближчого міста...Ну і робота бажала б бути кращою, та й саме управління також. Але менше з тим – ми ж українці! А от коли ми вже нарешті вибралися в Денвер, то побачили врешті-решт, що то таке Штати ще з однієї сторони, побачили ту нав'язану «свободу»..Ну зате люди там не такі сірі й похмурі...От коли повернувся сюди, то прозрів....»

by Kris Kizyma

Українська література жива!

Саме такий статус живучості української літератури підтверджують її сучасники, зокрема відомий поет, прозаїк, есеїст, перекладач Юрій Андрухович, який вже не вперше відвідав Тернопіль,

пропонуючи предмети своєї творчості. Цього разу (в рамках туру) 18 вересня в приміщенні кінотеатру «Перемога» відбулася презентація альбому «Самогон», спільно з польським гуртом Karbido, під час якої митець довів й свої музичні здібності.

Презентація «самогону» відбувалась в досить інтимні обставини темного залу. Розпочалося дійство виступом поляків та виконанням окремих їхніх композицій. Далі присутні почули голос Андруховича, який почав цитувати свої вірші. І ось так ненав'язливо розпочалася презентація альбому. Назвати це простим декламуванням віршів під музику не можна, так само як і сказати, що п. Юрій співає. Це було щось середнє – золота середина, яку часто письменник заставляє нас шукати в своїх творах.

Таке цікаве поєднання музики й поезії супроводжувалось, також, відео ефектами від VJ групи «КУБ», які підсилювали психоделічну атмосферу заходу.

По закінченні виступу всі бажаючі могли придбати «Самогон» і взяти автограф чи сфотографувати авторів. «Патріарх» Андрухович (так часто його називають в своїх колах) з радістю підтримував розмови з читачами – слухачами, без жодних проявів зірковості і цим вкотре доводив, що справжнє мистецтво має бути справжнім, без будь-якої гри на публіку, лицемірства, пафосу чи зухвалості.

*Підготувала
Роксолана Оліярчик*

Life must go on: про вражаючий концерт легендарних Queen та про 38 годин у поїздах

Справжньою несподіванкою для України стала новина про те, що всесвітньовідома, культова група Queen – уособлення цілої епохи в історії музики, приїжджає з концертом в Україну. Спершу ходили чутки про те, що заплановане шоу відбуватиметься у Києві, тому усі шанувальники та фани рок-гурту пакували валізи для мандрівки у столицю. Та згодом вияснилося, що благодійний концерт Queen даватиме саме у місті Харкові, на превелике здивування усіх. Олена Франчук, засновник Фонду «АНТИСНІД», та, по сумісництву, дочка колишнього президента України Л.Кучми і дружина відомого широкій громадськості бізнесмена та мецената Віктора Пінчука, на прес-конференції повідомила, що концерт вирішено провести у першій столиці України, оскільки Харків- це місто-лідер за кількістю студентів, які проживають та навчаються тут, а студенти, як відомо, – це потенційна група ризику захворюваності на ВІЛ/СНІД. А ще, як заявила О.Франчук, ну скільки ж можна «мучити» Київ різноманітними масштабними концертами, пора змінити місце проведення. А Харків якнайкраще відповідає усім вимогам і не поступається Києву за можливостями проведення такого роду акцій. До речі, площа Свободи у Харкові, де й відбувався концерт, – це чи не найбільша площа в Європі і 6-та за величиною площа у світі.

Концертом у Харкові група Queen розпочала своє європейське турне. Концерт в Україні відбувався 12 вересня, саме через тиждень після дати народження легендарного Фреді Меркюрі (справжнє обличчя групи, неперевершений співак та просто непересічний музикант Меркюрі народився 5 вересня). Приїхали музиканти до Харкова разом із Полом Роджерсом – одним із найпопулярніших британських співаків сьогодні. Звісно, той факт, що хтось інший буде виконувати культові хіти Фреді Меркюрі, викликав справжню бурю емоцій та

незадоволення у фанів. Але учасники гурту зуміли запевнити своїх прихильників у тому, що участь Пола Роджерса у шоу – це аж ніяк не спроба замінити Фреді, тим паче, що це абсолютно неможливо і навіть неприпустимо. Пол Роджерс приєднався до Queen у 2004 року і зараз виконує як славнозвісні хіти групи. Так і свої власні композиції.

Цікаво, що сцена, змонтована на площі Свободи, побила всі рекорди в історії концертів у нашій державі, над її встановленням працювали фахівці з 7 країн – Бельгії, Австрії, Нідерландів, Швейцарії, Португалії, Німеччини і Нової Зеландії. В Україну її доставляли аж 12! траками з Бельгії. Додаткові екрани також було встановлено з різних боків від сцени.

За повідомленням BBC ukrainian.com, на концерті Queen зібралося близько 300 тисяч людей, і це був також абсолютний рекорд. Шоу стало чи не наймасштабнішою подією в історії концертів в Україні, та ще й найбільшою подією, присвяченою боротьбі зі СНІДом в нашій країні. Подійкували, чи то так здавалося, що саме цей концерт групи зібрав найбільшу аудиторію за всю історію її існування, а це вже 40 років!!! Цікаво, що музиканти завітали до України вперше. Учасники групи "Queen" Бранс Мей та Роджер Тейлор приїхали до України не самі: перший - з донькою, другий - з дівчиною. П. Роджерс прилетів до Києва у супроводі дружини. Він продемонстрував журналістам футболку, на якій його дружина своїми руками вишила напис українською мовою: "Давайте любити життя - зупинимо СНІД"... Ось такі вони, справжні британці...

Не пройшли без уваги і акції численних харківських волонтерів. За кілька днів до концерту, та й 12 вересня також, молоді люди роздавали презервативи та флаєри-буклетики із найважливішою інформацією про ВІЛ/СНІД. Було підраховано, що 210 волонтерів встигли роздати 60 тисяч презервативів та 146 тисяч флаєрів. Хочеться вірити, що всі ці зусилля не були витрачені марно, і ще багато-багато людей змогли захистити себе, своє здоров'я і життя від «чуми ХХ століття»...

А щодо концерту, то він, мабуть, вразив абсолютно всіх, хто був на ньому присутній. Шоу тривало більше 2-х годин, під час нього музиканти встигли виконати 28 своїх хітів і 2 інструментальні композиції. Ще на брифінгу перед концертом гітарист Queen Братан Мей говорив: "Глядачі почують найкраще зі старих та нових хітів. Хоч ми й розуміємо, що українці хотіли б почути саме старі відомі композиції. Пісні Пола Роджера як окремого виконавця також присутні в нашому шоу. Ми не хочемо бути старими дядьками, які грають стару музику. Хоч ми такі старі".

Життя повинне тривати... « Life must go on: не дай СНІДу зруйнувати твоє життя!» - це пам'ятка усім нам про те, що потрібно закривати усі шляхи, які ведуть до ВІЛ, бути обережними і розсудливими... Фредді Меркюрі- чи не найвідоміша постать в історії музики, людина-епатаж, людина-легенда – помер від бронхіальної пневмонії, спричиненої СНІДом, у 1991 році. Він публічно визнав, що хворий на СНІД, за кілька годин до смерті. І ще й сьогодні ніхто не знає. Де саме він похований. Ніхто, окрім його матері... « Бо Фредді не зупинявся ні на мить протягом усього життя, а так він хотів справді відпочити...»

But life still goes on... And show must go on...

ЕПІЛОГ. І трохи про враження від Queen... Незважаючи на те, що нам довелося провести 38 годин у поїздах, які везли нас вперед і назад, у Харків, на

концерт, про який мені, я впевнена, захочеться розповісти своїм дітям та онукам, нічого конкретного і водночас нічого загального констатувати не можу... Це, мабуть, було схоже на сон, але цей сон був усвідомленим, бажаним, вимріяним, а, головне – абсолютно реальним, наяву. Якби не щаслива випадковість, нам не судилося б потрапити у фан-зону, близько до сцени, до тих людей, що символізували цілу групу, яка підривала увесь білий світ, групу, чії пісні я пам'ятаю з дитинства, образи, звуки, - це все ніколи не зітреться з пам'яті... Навіть заради тих хвилин, протягом яких на екрані показували уривки із відеокліпів Queen і звучав його голос, голос Фредді, варто було їхати так довго, на схід, заради того, щоб почути зі сцени «тама, I don't want to die» - Bohemian Rhapsody... Фредді Меркюрі нікого так не любив у своєму житті, як маму... На останньому концерті він також співав ці слова, знаючи, що скоро піде з життя... Парадокс життя, який ніяк не здатен сприймати, але мусиш прийняти...

...це все було вартим того, щоб разом із сотнями тисяч людей підривати небо славетним, майже знаменним «we will rock you», відчувати струм, шалений потік енергії, і усвідомлювати, розуміти те, чому Queen збирали величезні стадіони... сотні тисяч рук, сотні тисяч слів – і всі в унісон...

...це все було вартим того, щоб пропустити через себе «we are the champions my friends and we'll keep on fighting till the end...» Коли я ще була зовсім маленькою, то по 100 раз дивилася відеокасети із кліпами Queen, а одного разу тато сказав мені, що ось цей кучерявий гітарист групи (Браен Мей), як говорять люди, безсмертний... Моя уява була повністю вражена таким неймовірним фактом, і тому мені довго не вдалося усвідомити, що це насправді не так, що тато висловився алегорично про те, що групі світить вічна слава... А я ж сприйняла буквально, проте й зараз цей спогад залишається чарівною казкою з дитинства, бо всі ж ми родом з дитинства, Екзюпері не помилявся...

*Підготувала
Хрестя Кізіма*

Queen в Україні, або життя має тривати!

Саме під назвою «LIFE MUST GO ON» пройшла грандіозна акція присвячена боротьбі зі СНІДом, на якій виступив легендарний Queen. Зв'язок з цією групою не випадковий, адже 15 років тому вони втратили свого друга – фронтмена Фреді Меркюрі.

Організатором цього дійства став Фонд Олени Франчук. За словами ж самої п. Олени, концерт королівських англійців в Харкові побив аж декілька рекордів: став найграндіознішим дійством присвяченим боротьбі зі СНІДом, виступив як один з найбільших концертів в Україні і акція «LIFE MUST GO ON» зібрала понад 300000 людей.

В рамках цієї акції роздавали контрацептиви, агітаційні листівки та й самі учасники Queen мали розмову зі студентами про небезпечність цієї хвороби.

Концерт відвідали й студенти нашого факультету про що й далі ви будете читати... Майже добу в Харків, 1 ніч на вокзалі з місцевими бомжиками і стільки ж часу назад додому, вартували тих трьох і трошки годин концерту Queen, справжнього шоу, яке має тривати!!!!!! Як було сказано раніше, концерт був присвячений боротьбі зі СНІДом, то ж цільовою аудиторією заходу мала бути молодь, але як приємно було дивитись також й на старших людей, які перебуваючи на концерті відчували себе справжніми champions, про які так експресивно співає Queen =))) Виконував пісні легендарного Фредді, тепер вже новий офіційний соліст Paul Rodgers. Чесно кажучи, публіку йому не вдалося завести так, хоч він і співав наживо, як уривки з кліпів, де співав своїм божественним голосом Фредді Меркюрі. Словами передати пережите важко, адже якось по-особливому було відчувати той Queen, який ще з касет слухали наші батьки. Пережиті емоції ще довго будуть жити нас в буденному житті =)) Що ж, на кінець, скажу так: Show must go on!!! :))))))

*Підготувала
Роксолана Оліярчик*

Як витвір модного мистецтва

*Гомонять у парі гумові Калоші:
«Ой, які надворі дні стоять хороші,
ми ж усе в цій шафі нудимось на споді...
Сумно тут стояти при такій
погоді».*

Ні для кого не секрет, що мода має властивість безупинно змінюватися, йти вперед, навіюючи нам, дівчатам, все нові та нові тенденції, інколи зовсім навіть неймовірні. Ще два роки тому мало б хто міг припустити, що найзвичайнісінькі гумові калоші, у яких ми та наші батьки звикли поратися на городі у дощову погоду, швидкими семимильними кроками ввійдуть в індустрію моди, заповнять вітрини багатьох магазинів провідних європейських та світових марок взуття. Але це так сталося, і модниці, відчувши нове віяння, без вагання почали вдягати гумові калоші та хизуватися цікавими візерунками, незвичними кольорами і просто оригінальністю свого взуття-такої невід'ємної складової гардеробу. Рік тому я не повірила своїм очам, коли на вулиці Копенгагена побачила дівчину, взуту у гумки яскраво зеленого кольору з безліччю симпатичних квіточок. Потім помітила ще одні калоші, і ще одні, і вирішила, що, напевне, тут часто йдуть дощі, і дівчата виходять із цієї ситуації таким-от цікавим чином. Але коли на вітринах модних

магазинчиків я вгледіла велику кількість найрізноманітніших гумових чобіт на будь-який смак, колір і характер, то вирішила, що це таки виглядає доволі красиво, оригінально і, до того ж, дуже зручно і комфортно у дощову погоду. Європейські модниці, обираючи легковажне, і водночас актуальне взуття, зупиняються на гумових чоботях, а яскраві кольори, прикольні принти, цікаві візерунки значно урізноманітнили відоме нам гумове взуття для садово-

городніх робіт і прийшли до нас як досить оригінальний аксесуар. Втім, відшукати пристойні калоші у нашому місті виявилось не так вже й просто, хороші і не б/к, вдалось «виловити» на секунд-хенді. І, якби я знала, як вони пригодяться згодом!!!! Під час зливи, що не переставала лити під час

фестивалю «СлавськеРок-2008», ми майже плавали у воді по коліна, але ноги залишалися абсолютно сухими. Це дало відчуття не лише комфорту та сухості, але й змогу у повній мірі насолоджуватися атмосферою фестивалю, незважаючи на проливний дощ. На іншому ж фестивалі, у селі Підкамінь, що на Тернопільщині, той, хто не мав гумаків, змушений був ходити босими ногами у в'язкому болоті, яке утворилося повсюдно після сильного дощу і дуже утруднювало пересування гостей етнофестивалю. Приємно було не лише почуватися затишно в улюблених калошах, але й мати такий красивий аксесуар до свого образу.

І хоча зараз гумові калоші вже починають виходити з моди на європейських та світових casual-подіумах, вони все ж залишаються незвичайним доповненням до хорошого повсякденного city-стилю. So wear with pleasure!

*Підготувала
Христя Кізіма*

Оксамитовий сезон

Моді на відпочинок в оксамитовий сезон не менше ста років, але вона не згасає. Тому той, хто відклав відпустку на осінні місяці, не помилився.

За популярністю в оксамитовий сезон серед громадян Східної Європи на першому місці, як і влітку, близька Хорватія. Потім – Туніс, Греція, Італія, Іспанія, Балеарські та Канарські острови, Єгипет. Туреччина й Кіпр серед європейців особливою популярністю якимось чином користуються. А оригінали їздять, наприклад, на відносно прохолодне Атлантичне узбережжя Португалії, Мадейри, до Марокко, Дубай і т. д. Світ великий.

Найдешевша Хорватія, під час літніх канікул вона буквально переповнена народом, але у вересні-жовтні путівку можна купити буквально на наступний день, а пляжі й променади напівпорожні. Якщо їхати автобусом або машиною зі Східної Європи, це майже тисяча кілометрів, два тижні у вересні-жовтні можна відпочити євро за 200 у простенькому готелі без харчування або за 500-600 євро all inclusive. Італія також недалеко, але дорожче приблизно удвічі. Що стосується більш віддалених місць, куди треба летіти літаком, вилка цін

турагенств така. Путівка на два тижні, перша цифра в вилці – двох-тризірковий готель зі сніданком, друга – чотири-п'ятизірковий all inclusive. Туніс – 400-800 євро, Туреччина – 500-1000, Єгипет – 600-1000, Греція – 600-1300, Іспанія й Балеарські острови – 650-1200, Португалія – 800-1500, Канари – 800-2000. Це ціни на одну людину при проживанні у двомісному номері.

*Підготувала
Оксана Багрій*

Редакторська колегія:

Інна Думанська, dumanska_inna@yahoo.com

Оксана Багрій, oksanameun@yahoo.com

Дизайн і верстка:

Оксана Багрій

Інна Думанська,

Михайло Дубінський.

Журналісти:

Роксолана Оліярчик,

Христіна Кізіма.

Адреса редакції:

Офіс 24,

Бульвар Шевченка 9,

46000 Тернопіль

Web:

<http://unf.tane.edu.ua>

Ідея проекту – Ольга Задорожна

olha_zadorozhna@yahoo.com